

विषः

विश्वेश्वरः, पुं, (विश्वस्य ईश्वरः ।) काशीस्थ-
महादेवः । यथा,—
“सर्वतीर्थेषु सन्नौ स सर्वयानां अधातु स च ।
मनिकर्णान्तु यः स्नातो यो विश्वं शं निरेक्षत ॥
सत्वं सत्वं पुनः सत्वं सत्वं सत्वं पुनः पुनः ।
दृश्यो विश्वेश्वरो नित्यं स्नातया मणिकर्णिका ॥”

इति काशीखण्डम् ॥

(यथाच तन्ने ।

“मुखेन वाद्यं सलिलेन पाद्यं

मूर्तिर्देवा विस्वदेवेन पूजाः

फलं पुनस्तस्य भवेदनन्तं

निःसंख्य विश्वेश्वर एव देवः ॥”)

विश्वौषधं, स्त्री, (विश्वेषामौषधम् ।) शुद्धी । इति
राजनिर्घण्टः ॥

विष, इत् लि ज औ ड आभौ । इति कवि-
कल्पद्रुमः ॥ (क्वा०-उभ०-आत्म०-इत्येके-सक०-
अनिट् ।) इत्, अविषत् अविचत् । लि ज,
वेवेष्टि वेवेष्टि । औ, वेष्टा । ड, वेवेष्टि । उभय-
पदीत्यर्थः । अफलवत् कर्त्तरि आत्मने पदार्थो
ङकारः । इति दुर्गादासः ॥

विष, उ सेचने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
पर०-सक०-सेट् । क्वावेट् ।) उ, वेष्टिला
विष्टा । इति दुर्गादासः ॥

विष, ग औ विप्रयोगे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(क्वा०-पर०-अक०-अनिट् ।) ग, विष्णाति
ज्ञानो पुत्रादिभ्यो विद्युतः स्यात् इत्यर्थः । औ,
अविचत् । इत्यान्तोऽयमिति । विष्णुच्युतौ
सुभूतिः । इति दुर्गादासः ॥

विषं, स्त्री, (विष सेचने + कः ।) जलम् । इत्य-
मरः । पञ्चकेशरम् । इति तट्टीकायां सुकुटः ॥
वोलम् । वल्गनाभः । सामान्यविषम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥

विषः, पुं, स्त्री, (विष + कः ।) विषम् । तत्पर्यायः ।
क्षुडः २ गरलम् ३ । इत्यमरः ॥ आद्येयम् ४
अमृतम् ५ गरदम् ६ कालकूटम् ७ कलाजूलम्
८ हारिद्रम् ९ रक्तशङ्खिकम् १० नीलम् ११
गरम् १२ घोरम् १३ हलाहलम् १४ हला-
हलम् १५ शङ्खौ १६ भूगरम् १७ । इति राज-
निर्घण्टः ॥ जाङ्गलम् १८ तौल्यम् १९ रसः २०
रसायनम् २१ गरः २२ । इति जटाधरः ॥
जङ्गलम् २३ जाङ्गलम् २४ । इति शब्दरत्ना-
वली । काकोलः २५ वल्गनाभः २६ प्रदीपनः
२७ श्रौल्लिकेयः २८ ब्रह्मपुत्रः २९ । इति
रत्नमाला ॥ तद्भेदा यथा,—

“पुंसि स्त्रीषु च काकोलकालकूटहलाहलाः ।

सौराष्ट्रिकः श्रौल्लिकेयो ब्रह्मपुत्रः प्रदीपनः ॥

दारदो वल्गनाभश्च विषभेदा अमी नव ॥”

इति प्रातालवर्गे अमरः ॥ * ॥

अपि च ।

“विषः क्षुडो रसस्तोद्वर्णं गरलोऽथ हला-

हलः ।

वल्गनाभः कालकूटो ब्रह्मपुत्रः प्रदीपनः ॥

विषः

सौराष्ट्रिकः श्रौल्लिकेयः काकोलो दारदोऽपि
च ।

अहिच्छन्तो मेघशङ्खकुलवाल्कनन्दनाः ॥
कौराटको हेमवतो मर्कटः करवीरकः ।
सर्षपो मूलको गौरार्द्रकः सक्तुकर्दमौ ॥
अङ्गोलसारः कालिङ्गः शङ्खिको मधुसिक्थकः ।
श्चो लाङ्गलिको विस्मलङ्गपिङ्गलगौत्तमाः ।
सुस्तको दालवर्षति स्थावरा विषजातयः ॥”
इति हेमचन्द्रः ॥

अथ श्रौल्लिकेय नामलक्षणगुणाः ।

“विषं तु गरलं क्षुडस्तज्ज्वादादुदाहरत् ।
वत्सनाभः सहारिद्रः सक्तुकश्च प्रदीपनः ॥
सौराष्ट्रिकः शङ्खकश्च कालकूटस्तथैव च ।
हलाहलो ब्रह्मपुत्रो विषभेदा अमी नव ॥”
तत्र वत्सनाभस्य स्वरूपनिरूपणम् ।

“सिन्धुवारसदृकपत्रो वत्सनाभ्यास्तत्तथा ।
यत्पार्श्वे त्र-तरोर्वृद्धिस्तत्सनाभः स भाषितः ॥”
अथ हारिद्रस्य स्वरूपम् ।

“हरिद्रातुल्यमूलो यो हारिद्रः स उदाहृतः ॥”
अथ सक्तुकस्य स्वरूपम् ।

“यद्यप्यस्यः सक्तुकैवैव पूर्णमध्यः स सक्तुकः ॥”
अथ प्रदीपनस्य स्वरूपम् ।

“प्रदीपनोद्भूतो यः स्याद्दीप्तिमान् दलनप्रभः ।
महादाहकरः पूर्णः कथितः स प्रदीपनः ॥”
अथ सौराष्ट्रिकस्य स्वरूपम् ।

‘सौराष्ट्रविषये यः स्यात् स सौराष्ट्रिक
उच्यते ॥”

अथ शङ्खकस्य स्वरूपम् ।

“यस्मिन् गोशङ्खके वहे दुग्धं भवति लोहितम् ।
स शङ्खक इति प्रोक्तो द्रव्यतत्त्वविशारदः ॥”
अथ कालकूटस्य स्वरूपम् ।

“देवासुररणे देवैर्हतस्य पृथुमालिनः ।
देवस्य रुधिराज्जातस्तद्वर्णस्य सन्निभः ॥
निर्यासः कालकूटोऽस्य सुनिभः परिकीर्तितः ।
सोऽहिच्छन्ने शङ्खवेरे कीकये मलय भवेत् ॥”

अथ हलाहलस्य स्वरूपम् ।

“गोस्तनाभफलो गुच्छस्तानपचच्छदस्तथा ।
तेजसा यस्य दह्यन्ते समीपस्था इमादयः ॥
असौ हलाहलो ज्ञेयः किष्किन्ध्यायां हिमा-
लये ।

दक्षिणाञ्चिते देशे कीकयोऽपि च जायते ॥”

अथ ब्रह्मपुत्रस्य स्वरूपम् ।

“वर्णतः कपिलो यः स्यात् तथा भवति साधकः ।
ब्रह्मपुत्रः स विज्ञेयो जायते मलयाचले ॥
ब्राह्मणः पाण्डुरस्तस्य चक्षुर्यो लोहितप्रभः ।
वैश्यः पीतोऽसितः शूद्रो विष उक्तश्चतुर्विधः ॥
रसायने विषं विषं चक्षुर्यं देहपुष्टये ।
वैश्यं कुलविनाशाय शूद्रं दध्यादधाय हि ॥”

अथ विषस्य गुणाः ।

“विषं प्राणहरं प्रोक्तं यथायि च विकासि च ।
आपयेयं वातकफहृदयोगवाहिमदावहम् ॥”

यथायि सकलकायगुणयापनपूर्वकपाकागमन-

विषः

५५१

शीलम् । विकासि ओजःशोधनपूर्वकं सन्धि-
बन्धप्रक्षिप्तिकरणशीलम् । आपयेयं अधिका-
यांशम् । योगवाहि संसर्गगुणवाहकम् ।
“मदावहं तमोगुणाधिक्येन बुद्धिविध्वंसकम् ।
तदेव युक्तयुक्तानु प्राणदायि रसायनम् ॥
योगवाहि परं वातश्लेष्मजितुं सन्निपातहृत् ।
योगवाहि त्रिदोषघ्नं हृदयं वीर्यवर्धनम् ॥
ये दुर्गुणा विषेऽगुह्ये ते स्युर्होना विशोधनात् ।
तस्माद्विषं प्रयोगेषु शोधयित्वा प्रयोजयेत् ॥”
अथोपविषाणां निरूपणम् ।

“अर्कचौरं क्षुहीचौरं तथैव कलहारिका ।
करवीरोऽथ धुस्तूरः पञ्च चोपविषाः स्मृताः ॥”
उपविषा गौणविषाः । एषां गुणास्तत्र तत्र
द्रष्टव्याः । अपि च ।

“अर्कचौरं क्षुहीचौरं लाङ्गली करवीरकः ।
गुञ्जाहिफेनो धुस्तूरः समोपविषजातयः ॥”
एतेषां शोधनं चिन्त्यम् । गुणास्तत्र द्रष्टव्याः ॥
अथ विषाणां शोधनविधिः ।

“गोमूत्रे त्रिदिनं स्थाप्यं विषं तेन विशुद्ध्यति ।
रक्तसर्पपतेलाक्तं तथा धार्य्यं वाससि ॥
ये गुणा गरले प्रोक्तास्ते स्युर्होना विशोधनात् ।
तस्माद्विषं प्रयोगेषु शोधयित्वा प्रयोजयेत् ॥”

इति भावप्रकाशे पूर्वखण्डः ॥

अथ विषाधिकारः । तत्र विषस्य द्वैविध्य-
माह ।

“स्वावरं जङ्गमश्चैव द्विविधं विषमुच्यते ।
दशाघिष्ठानमादातु द्वितीयं घोडशाश्रयम् ॥”
स्वावरविषस्य दशाश्रयानाह ।

“मूलं पत्रं फलं पुष्पं त्वक् चौरं सारमेव च ।
निर्यासो धातवस्कन्दः स्वावरस्याश्रया दश ॥”
तद्यथा । मूलविषं करवीरादि १ । पत्रविषं
विषपत्रिकादि २ । फलविषं कर्कोटकादि ३ ।
पुष्पविषं वेन्नादि ४ । त्वकसारनिर्यासविषाणि
करम्भादीनि ५ । ६ । ७ । चौरविषं क्षुहादि
८ । धातुविषं हरितालादि ९ । कन्दविषं वल्ग-
नाभसक्तुकादि १० ॥ * ॥ जङ्गमविषस्य घोड-
शाश्रयानाह ।

“दृष्टिनिश्वासदंष्ट्राश्च नखमृत्रमलानि च ।
शुक्रं लाला मुखं सार्शः संदंष्ट्राश्चामर्हितम् ।
गुदास्थिपित्तशूकानि दश घटं जङ्गमाश्रयाः ॥”

तद्यथा । दृष्टिनिश्वासविषा दद्याः सर्पाः १ । २ ।
दंष्ट्राविषाः भौमाः सर्पाः ३ । दंष्ट्रानखविषा
आश्रयादयः ४ । मृत्रपुरीषविषा गृहगोधिका-
दयः ५ । ६ । शुक्रविषा मूत्रिकादयः ७ । लालाविषा
उच्चिदंष्ट्रादयः ८ । लालासार्शमृत्रपुरीषासर्व-
शुक्रमुखसंदंष्ट्रासार्शवामर्हितगुदपुरीषविषा-
श्चित्रशीषादयः ९ । १० । ११ । १२ । १३ । अस्थिविषाः
पादयः १४ । पित्तविषा नकुलमत्स्यादयः १५ ।
शूकविषा भ्रमरादयः १६ ॥ * ॥ स्वावरविषाणां
सामान्यानां कार्याणांमाह ।

“स्वावरन्तु ज्वरं हिक्कां दन्तदर्भं मलमृदम् ।
फेनच्छर्दश्चित्रापन्मूत्राश्चैव कुतश्च विषमुच्यते ॥”